

Ο άγιος Γεώργιος ο Χιοπολίτης

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

1785 γεννήθηκε ένα χαριτωμένο μανούλα του κι ο πατέρας του πατέρας του τον έστειλε να μάθει τον πήρε μαζί του στα Ψαρά, για κρός όμως, μαζί με άλλα παιδιά,

Τον συνέλαβαν μια μέρα σ' έναν

κήπο να κόβει καρπούζια και τον οδήγησαν στον Τούρκο δικαστή. Από τον φόβο του άλλαξε την πίστη του και δήλωσε πως γίνεται μουσουλμάνος. Φυσικά δίστασε να επιστρέψει στο σπίτι του κι έτσι οι δικοί του έχασαν τα ίχνη του.

Κάποτε πήρε την απόφαση να γυρίσει ξανά στο νησί του. Μετανιωμένος πικρά, διήγηθηκε στον πατέρα του με δάκρυα στα μάτια την περιπέτειά του. Εκείνος φοβήθηκε πολύ για τη ζωή του παιδιού του και τον φυγάδευσε στις Κυδωνιές της Μικράς Ασίας, το γνωστό Αϊβαλί.

Εκεί έζησε κοντά σε χριστιανούς ανθρώπους. Με την εργατικότητά και την τιμιότητα που έδειχνε γινόταν αμέσως αγαπητός σε όσους τον γνώριζαν. Στα 22 του γνώρισε μια καλά κοπέλα και θέλησε να την παντρευτεί. Ζήτησε τότε από τον αδελφό της να του επιστρέψει τα χρήματα που του είχε δανείσει κάποτε, επειδή θα του ήταν αναγκαία για τον γάμο του. Θυμωμένος εκείνος και γνωρίζοντας το μυστικό του, τον κατέδωσε στις τουρκικές αρχές πως έγινε εξωμότης. Μπορούσε ο Γεώργιος να φύγει να σωθεί, όπως τον προέτρεπαν οι φίλοι του, αλλά τούτη τη φορά δεν ήθελε να αποφύγει τον θάνατο. Ήταν έτοιμος για όλα.

Τον συνέλαβαν και τον έκλεισαν στη φυλακή, όπου υπέφερε πολύ από τα βασανιστήρια που του έκαναν οι Τούρκοι, για να ξαναγίνει δικός τους. Εκείνος όμως επαναλάμβανε ότι χριστιανός γεννήθηκε και χριστιανός θα πεθάνει.

Οι χριστιανοί στο Αϊβαλί προσεύχονταν να τον στηρίξει ο Χριστός και να μείνει πιστός μέχρι τέλους. Οι Τούρκοι βλέποντας πως ήταν αμετανόητος, τον οδήγησαν στο κεντρικότερο σημείο της αγοράς, το Μπεζεστένι, και σαν αρνί τον έσφαξαν πάνω σε μια πέτρα. Ήταν **26 Νοεμβρίου του 1807**. Το αίμα του πότισε τη γη των Κυδωνιών και το λείψανό του έγινε πηγή ευλογίας για τους χριστιανούς κατοίκους της πόλης. Στο σημείο του μαρτυρίου του χτίστηκε ένας όμορφος ναός.

Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 όλα άλλαξαν. Οι Κυδωνιάτες σκόρπισαν, αλλά ποτέ δεν λησμόνησαν τον άγιό τους. Τον νιώθουν όλοι προστάτη

τους. Στις Νέες Κυδωνιές Λέσβου τον γιορτάζουν πανηγυρικά κάθε χρόνο.

Δέσποινα Δαμιανίδου

